

Sygn. akt IX W 655/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. M. R.

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2014 r. sprawy

W. R.

syna W. i B. z domu S.

ur. (...) w D.

obwinionego o to, że:

w dniu 02 lipca 2013 r., ok. godz. 19⁰⁰ w lesie znajdującym się około (...) metrów od granic administracyjnych miasta O., przy drodze w kierunku miejscowości B., gm. P. dokonał zaśmiecienia lasu poprzez wyrzucenie opakowań po farbie w spreju oraz butelek

- tj. za wykroczenie z art. 162 § 1 kw

ORZEKA:

I. obwinionego **W. R.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **162 § 1 kw** skazuje go na **karę 1000,- (jeden tysiąc) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 02 lipca 2013 r., funkcjonariusz Policji Ł. P. (1) korzystając z dnia wolnego od służby uprawiał jogging w lesie położonym w bezpośrednim sąsiedztwie O. wzdłuż drogi nr (...) do miejscowości B.. Około godziny 19 –tej spostrzegł jak na drodze leśnej prowadzącej od wymienionej wyżej drogi do B., ok.(...)m od tablicy miasta O. zatrzymuje się samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...). Wsiadł z niego mężczyzna w wieku (...)lat, który zaczął wyrzucać do lasu puszki i butelki, po czym po chwili wsiadł do samochodu i odjechał w kierunku O.. Kiedy świadek doszedł do miejsca w którym wyrzucone zostały śmieci stwierdził, że są to metalowe pojemniki po farbach w spreju i plastikowe butelki po napojach. O swoich spostrzeżeniach powiadomił telefonicznego dyżurnego K. i sporządził notatkę. Jak ustalono w toku czynności wyjaśniających właścicielem i użytkownikiem pojazdu m-ki V. (...) o nr rej (...) był w dniu zdarzenia obwiniony W. R..

(**dowód:** zeznania świadka Ł. P. (1) k. 7v, 37v; notatki urzędowe k. 3, 4; dane o karalności – k. 34)

Obwiniony zarówno w trakcie czynności wyjaśniających, jak i podczas rozprawy nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Potwierdził, iż w dniu zdarzenia był właścicielem samochodu m-ki V. (...) o nr rej. (...). Przyznał, że kiedyś odwoził syna na wczasy i mógł przejeżdżać przez miejsce wskazane we wniosku.

Sąd zważył, co następuje:

W przekonaniu Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe mimo, iż praktycznie jedynym dowodem potwierdzającym zarzut wniosku o ukaranie są zeznania świadka Ł. P. pozwala na ustalenie sprawstwa obwinionego. Należy podkreślić, że świadek mimo, iż nie był całkowicie pewien, czy obwiniony był tym mężczyzną, którego widział w momencie jak wyrzucał on śmieci do lasu, to jednak pamiętać należy, że świadek miał możliwość przyjrzenia mu się ponownie dopiero po blisko 9 miesiącach od zdarzenia. Podał jednak dane, które w przekonaniu Sądu wykluczają możliwość pomyłki świadka. Opis osoby sprawcy odpowiada rysopisowi i wiekowi obwinionego, w dniu zdarzenia był on właścicielem i użytkownikiem samochodu o danych takich jak marka, model i numer rejestracyjny wskazany przez Ł. P.. Ponadto obwiniony wskazuje okoliczności dotyczące odwożenia syna, które dodatkowo uprawdopodobniają że miał on okazję i sposobność bycia w miejscu zdarzenia w czasie wskazanym przez zgłaszającego. Należy z całą mocą podkreślić, że świadek jest osobą całkowicie obcą dla obwinionego, nie zna go ani prywatnie, ani służbowo, nie miał z nim nigdy wcześniej do czynienia. Postawa prezentowana przez świadka dodatkowo potwierdza jego wiarygodność, w tym nawet brak pełnej pewności co do rozpoznania obwinionego może być poczytany na korzyść świadka. Opis jaki przedstawił jest na tyle wiarygodny, że pozwala na czynienie w oparciu o niego pewnych ustaleń stanowiących podstawę stanu faktycznego.

Tym samym, Sąd uznał, że zebrany materiał dowodowy pozwala na przypisanie obwinionemu popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 162 § 1 kw.

Rozważając kwestie wymiaru kary, Sąd miał na uwadze następujące okoliczności. Okolicznością obciążającą jest niewątpliwie rażąco brak poszanowania ze strony obwinionego dla środowiska naturalnego świadczący o elementarnym wręcz braku kultury. Obwiniony mieszka w budynku wielorodzinnym położonym w niewielkiej odległości od miejsca zdarzenia, przy którym znajduje się pojemnik na odpady, a mimo to wyłącznie z lenistwa i skrajnej nieodpowiedzialności zdecydował się na takie potraktowanie miejsca wypoczynku wielu (...). Przyczynił się tym samym do pogorszenia i tak fatalnego stanu sanitarnego (...) lasów, stworzył również zagrożenie dla zwierząt w nim żyjących wyrzucając odpady po lakierach. Tego typu postawa nie może być w żadnym stopniu tolerowana a sprawcy takich bezmyślnych czynów karani ze szczególną surowością. Dodatkową okolicznością obciążającą była uprzednia karalność obwinionego za wykroczenie.

Sąd nie dopatrzył się w stosunku do obwinionego żadnych istotnych okoliczności łagodzących.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności wymierzona mu kara grzywny nie może być uznana za rażąco surowa, a ma ona za zadanie przede wszystkim wdrożenie obwinionego do przestrzegania porządku prawnego, stanowić również przestrożę na przyszłość i środek oddziaływania społecznego.

W ocenie Sądu sytuacja materialna obwinionego przemawiała za zwolnieniem go z obowiązku uiszczenia kosztów postępowania i opłaty.